

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Ahlmann-Ohlsen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 14:

Forslag til folketingsbeslutning om en bedre udnyttelse af den eksisterende boligmasse ved omdannelse af ejerboliger til lejeboliger.

Af Pelle Voigt (SF) m.fl.

(Fremsat 23/1 91).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Boligministeren (Svend Erik Hovmand):

I lyset af den diskussion, vi har haft tidligere på dagen omkring de tomme ejerboliger, kan jeg ikke tilsige regeringens tilslutning til dette beslutningsforslag fra SF's side. Der er naturligvis mange grunde til det. Jeg skal blot koncentrere mig om nogle få.

Det, der lægges op til her, er, at de almennyttige boligselskaber skal overtage de tomme parcelhusboliger. Allerede her må man sige, at det, som i øjeblikket er vanskeligheden i den almennyttige boligsektor, jo er, at man har mange store boliger, og det er især dem, der er et problem, når det drejer sig om udlejningen i den almennyttige sektor. Det er altså ikke ligefrem store familieboliger, man har brug for, hvis man ser det ud fra den synsvinkel.

En anden indvending er, at det vil være uhensigtsmæssigt at administrere så mange parcelhuse, som der lægges op til her. Jeg tror, det vil give et uhensigtsmæssigt billede af problemstillingen, hvis man skal til at administrere en række enligt beliggende parcelhuse over hele landet.

Endelig er der også et mere politisk hensyn. Vi er i en situation, hvor 80 pct. af befolkningen ønsker at eje deres bolig og kun 60 pct. gør det.

Jeg synes, det er noget betænkeligt, hvis man skulle udnytte en vanskelig situation på ejerboligområdet til at modarbejde befolkningens ønsker om flere ejerboliger, særlig når man tager i betragtning, at der igennem 1980'erne er sket en ganske stor tilvækst af almennyttige boliger og en betydelig reduktion i væksten af private boliger.

Lad mig til sidst sige, at dette forslag jo også har nogle økonomiske konsekvenser. Hvis der er tale om udvidelse af kvoten med et par tusind boliger, taler vi om en samlet investering af et betragteligt omfang.

Hvis man f.eks. sætter ejerboligerne til 650.000 kr. pr. stk., er den samlede investering i størrelsesordenen 1,3 mia. kr., og efter de gældende støtteregler for det almennyttige nybyggeri medfører det en udbetaling af ydelsesstøtte på 46 mio. kr. i det første år. Udbetalingerne falder herefter i de næste år med ca. 1 mio. kr. årligt. Her går vi ud fra en prisstigning på 3,5 pct. og en kurs på 73.

Set over hele indekslånets løbetid vil ydelsesstøtten samlet udgøre næsten en halv milliard kroner eller 450 mio. kr. for hver 2.000 boliger, der overtages, og det er jo et ganske stort beløb. Hvis særkvoten skal være gældende i flere år, vil udbetalingerne til den statslige ydelsesstøtte i faste priser blive på 46 mio. kr. det første år, næsten 100 mio. kr. det andet år, 135 mio. kr. det tredje år og vil det fjerde år stige til næsten 180 mio. kr. Det var alene de første 4 år, jeg her nævnte. Dertil kommer, at kommunerne jo også vil få en merudgift i form af grundkapital i størrelsesordenen 52 mio. kr.

Samlet kan man sige, at dette forslag altså i alt i ydelsesstøtte fra staten og i grundkapital fra kommunerne i det tredje år vil koste omkring 190 mio. kr. Så der er altså også en økonomisk side af dette forslag, som vi i øvrigt ud fra mange andre hensyn ikke mener at kunne tilslutte os.

Lissa Mathiasen (S):

Vi kan fra Socialdemokratiets side fuldt og helt følge ideen bag SF's forslag, ønsket om at sikre en bedre udnyttelse af den eksisterende boligmasse. Det er jo et utrolig tosset system, vi er kommet ind i, hvor vi har så mange tomme ejerboliger. Man kan sige, at der er fantastisk mange gode boligkvadratmeter, som ikke bliver brugt og ikke bliver udnyttet.